

[Udenrigsministeren.]

som paa, at det var et Spørgsmaal, som man kunde drøfte alvorligt, fordi vi saa stærkt ønskede at være en af de allierede Nationer. Man vil ogsaa have lagt Mærke til, at Norge indtog det Standpunkt, at Landet *de facto* havde været i Krig med Japan lige siden den 7. December 1941.

Man blev dog enig om, efter at Sagen havde været behandlet i Ministeriet, at man ikke skulde erklære Krig. Man afbrød som bekendt de diplomatiske Forbindelser med Japan, og man besluttede sig til at gøre, hvad man kunde, for at frivillige kunde faa Adgang til at tage ud til det fjerne Østen, og der indledtes Forhandlinger med Tilbud fra vor Side om at stille saa mange til Raadighed som muligt.

Alt dette har været behandlet paa ganske normal Maade i Regeringen, Spørgsmaalet er gaaet til Partiernes paa ganske normal Maade. Jeg kan jo ikke gøre for, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Parti ikke er større, end det er — det er i hvert Fald større i Dag, end det vil være efter Valget —, men som sagt, Sagen er behandlet paa fuldkommen normal Maade, saaledes som den Slags Spørgsmaal bliver behandlet.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om at faa Tropper til at besætte Dele af Tyskland finder jeg det ganske rimeligt og naturligt, at Danmark paatager sig en Forpligtelse her og tager Del i den overmaade store Byrde, det har været for andre Nationer; jeg nævner som Eksempel den britiske Nation.

Jeg ved altsaa ikke bedre, end at denne Sag er behandlet paa samme Maade, som den Slags Sager altid bliver, og at der er givet Offentligheden Besked derom. Derfor maa jeg afvise den Kritik, det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen rettede imod Regeringen paa dette Omraade.

Til det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram, som spurgte, hvorledes man saa paa dette Forhold, vil jeg udtale, at jeg hører til dem, som ser saaledes paa det, at det at være delagtig i de Byrder, de allierede Nationer har baaret paa dette Omraade, og altsaa stille Folk til Raadighed paa den ene eller den anden Maade, f. Eks. i det fjerne Østen — ja, jeg bryder mig ikke om at bruge store Ord —, men det er efter min Mening noget i Retning af en national Pligt. Det er i hvert Fald noget, der er formaalstjenligt, og jeg forstod ogsaa paa det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram, at han i og for sig ikke var imod det, men blot ønskede at faa understreget, hvorledes Regeringens Syn paa det var.

Dernæst omtalte det ærede Medlem Hr.

Jørgen Gram, at Pagten ikke paalagde os Byrder, og det kan man jo ogsaa godt sige, at den ikke gør til at begynde med, idet der skal føres Forhandlinger om, hvilke Byrder det er, vi skal paatage os; men der kan da ikke være nogen som helst Tvivl om, at vi ved at tiltræde den paatager os en moralsk Forpligtelse, ogsaa med Hensyn til materielle Byrder, paa Linie med og i rimeligt Forhold til andre Medlemmer. Det tror jeg ogsaa, det ærede Medlem vil være enig med mig i.

Det ærede Medlem omtalte nogle Udtalelser, jeg havde fremsat i Oslo, og brugte det stærke Udtryk, at han ligefrem var fuld af Sorg over dem. Jeg maa bedrøve det ærede Medlem med, at jeg har Indtryk af, at man ikke blev bedrøvet i Oslo. Jeg havde det modsatte Indtryk, det faar en Taler maaske ofte let selv, men jeg tror nu alligevel, jeg har Lov til at sige det saaledes. Jeg har overhovedet ikke talt imod et nordiske Samarbejde, hvilket saa ofte lægges mig i Munden. Jeg har talt imod et nordisk Forsvarsforbund, og en Tale om dette nu vil jeg ikke anse for formaalstjenlig. Det ærede Medlem kan dog ikke være uvidende om, at der har været Vidnesbyrd om, at det ikke er nogen særlig praktisk og forstandig Politik at føre i Øjeblikket.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram omtalte endelig det mellemfolkelige Formynderskabssystem og satte dette System i Forbindelse med den danske Sydgrænse. Jeg tror ikke, det vilde være formaalstjenligt at tage en Diskussion om Grænsen under Behandlingen af dette Forslag. Det ærede Medlem kan heller ikke være i Tvivl om, hvad der er Regeringens Politik, jfr. de Udtalelser, som er tiltraadt i Trontalen. Men jeg vil sige til det ærede Medlem, at mig forekommer det, at der i Kapitel 12 er tænkt paa andre Forhold end dem, det ærede Medlem nævnte, og jeg tror, man skal være overmaade varsom med at give Løfter, der for den paagældende Befolkningsdel maaske kan synes at være store Løfter, men som jeg føler mig fuldkommen overbevist om, naar Dagen kommer, ikke kan indfries.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen for hans Tilslutning til Forslaget til Rigsdagsbeslutning og har ingen Bemærkninger at gøre hertil, fordi der er fuld Overensstemmelse mellem det ærede Medlems Bemærkninger og mine Anskuelser.

Til det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen vil jeg gerne — idet jeg ser bort fra de meget uvenlige Bemærkninger, det ærede